

have samme Varemærke, komme til at indtage. Naar efter Udvalgets Forslag en Mand anmelder et Varemærke, som allerede indehaves af en Anden, bliver det en privat Sag mellem de Paagjældende, fordi Registratør, uden at belyne sig om, at Mærket tidligere er anmeldt af en Anden, registrerer og bekendtgjør det, og saa maa de to Mærk, som begge have samme Varemærke, procedere om det, og det er ofte en Procedure, som ikke er saa let og billig. Efter vort Forslag, naar det gjøres Registratør til en Pligt at negte at modtage Anmeldelsen, naar Mærket allerede eies af en Anden, faar Anmelderen at vide, at Mærket eies af en Anden. Bruger han det alligevel, er han i dolus, handler med Bevisthed uretlig og straffes da under en offentlig Politisag i Henhold til § 17. Det er Hovedforskjellen; vi have den Procedure og Banskælighed, som kan være mellem forskellige Anmeldelser i Henhold til Udvalgets Forslag. Jeg finder ikke Anledning til at sige mere lige overfor Endringsforslaget under Nr. 1; men, naar den ærede Minister mente, at det var vigtigt, at vi ønskede udstemt første Linie i Nr. 4 under § 7, nemlig, at et indregistreret Varemærke bliver at udslutte af Registret, naar det ikke burde have været indregistreret — det er en Bestemmelse, som er sat ind af Hensyn til Registratør — saa vil jeg blot spørge: Hvorledes vil den ærede Minister bringe denne Bestemmelse i Overensstemmelse med Hovedbestemmelsen i Loven, nemlig Forslagets § 12, der siger, at den, der har foretaget den i § 1 foreskrevne Anmeldelse og derefter har erholdt samme indregistreret, derved erhverver en udelukkende Ret til at forsyne Varer med det anmeldte Varemærke? Der er det sagt saa tydelig, som en Ting kan siges, at, har jeg først faaet indregistreret og bekendtgjort et Mærke, kan Ingen tage denne udelukkende Ret fra mig; og hvorledes man saa skal kunne bringe det i Harmoni med Bestemmelsen i Nr. 4 i § 7, kan jeg ikke indse. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt et Varemærke rettest bør gjælde for en Mand eller en Vare, kan jeg ikke Andet end fastholde den Mening, jeg har havt tidligere, at det er Manden og ikke Varen, eller rettere sagt, at Varen faar sin Verdi gennem Mandens Stempel, og jeg kan slet ikke indse nogen Grund, hvorfor Mærket absolut kun skal være Mærke for en bestemt Vareart. I det Dieblit, der stod i Lovforslaget, at, naar man har taget et Mærke for bestemte Varearter, maa ingen Anden tage det samme Mærke for andre Varearter, var det en anden Sag; men det staa der ikke. Saaledes som Lovforslaget er affattet, kan en Mand have et Mærke for Støbegods og en anden Mand kan have det samme Mærke for Smør; men, naar altsaa Mærkets Brug til alle mulige Ting ikke er udelukket, forekommer det mig, at det er det Samme, enten det er den samme Mand, der bruger Mærket, til alle mulige Ting,

eller det er det samme Mærke, der bruges af forskellige. Svad Endringsforslaget under Nr. 4 angaar, da er det stillet hovedsagelig og ligesom i Registratørs Interesse med Hensyn til Begyndelsen af denne Lovs Skraftvæden. Naar den høitærede Minister ikke sætter Pris paa Endringsforslaget, vil jeg sandelig ikke holde paa det; det er kun ligesom stillet af Hensyn til den praktiske Udførelse af Loven i Ministeriet. Jeg tager det derfor paa egne og Medforslagsstilleres Begne tilbage.

Formanden: Maa jeg spørge, om Nogen vil optage det saaledes tilbagetagne Forslag under Nr. 4? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, bortfalder det.

Mump: Jeg har kun et Par korte Bemærkninger at gjøre. Den ærede Ordfører misforstod det Exempel, jeg nævnte. Jeg talte nemlig ikke om det Tilfælde, at Nogen kom ind fra Provindserne og saae Protokollen efter den samme Dag eller Dagen efter, at hans Konkurrent havde anmeldt sit Varemærke, men om, at han gjorde det en Dag før og saa reiste hjem og sendte sin Anmeldelse ind og kom bagefter. Altsaa den ærede Ordførers Betragtninger om mit Exempel maa som Følge heraf formentlig betragtes som bortfaldne. — Den ærede Ordfører mente, at det var uheldigt, om Registratør skulde afgjøre, om det var den samme tyrkiske Sue eller en anden tyrkisk Sue, den samme Panther eller en anden Panther, hvori de forskellige Varemærker bestode. Jeg kan ikke se, at der er noget Forkert i, at Registratør skal afgjøre dette Spørgsmaal. Det skal dog afgjøres, naar det kommer frem. Det skal afgjøres i sidste Instants af Domstolene, og mig forekommer det at være en Fordel, at Parterne have Leilighed til at faae Spørgsmaalet foreløbig afgjort af en dertil skiftet Embedsmand, en administrativ Embedsmand; thi saa ville de i de fleste Tilfælde berolige sig ved hans Afgjørelse og i fornødent Fald foretage de nødvendige Endringer. Det vil i det Mindste være praktisk; naar det ikke er meget stædige Folk, ville de gjøre dette. Hvis de derimod først have faaet Anmeldelsen registreret og have taget Varemærket i Brug, ja, saa vil det komme til Proces, ofte en meget lang Proces, idet saa den, som er Nr. 2, har den store Fordel, at han, saalænge Processen staaar paa, kan sælge sine Varer, paa hvilke han har anbragt Varemærket.

Ordføreren (Tessén): Det ærede Medlem talte om, at det var en foreløbig Afgjørelse, som Registratør skulde træffe efter dette Endringsforslag; men jeg har netop forstaaet det saaledes, at det var en endelig Afgjørelse, som Registratør skulde træffe. Det staaar udtrykkelig i Endringsforslaget, at Anmeldelse skal negtes